

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 5. martā iesniedza Dioikitiko Protodikeio Serron (Griekija) — Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodoulou A.E./Elliniko Dimosio

(Lieta C-116/12)

(2012/C 138/11)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Protodikeio Serron

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodoulou A.E.

Atbildētājs: Elliniko Dimosio

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ievestu preču muitas vērtība ir nosakāma atbilstoši Regulas (EEK) Nr. 2913/1992 29. un 32. pantam pat tad, ja līguma priekšmets ir tāda materiālu (kas ir izvesti uz apstrādes valsti, nepiemērojot tiem muitas procedūru "izvešana pārstrādei") apstrāde vai pārstrāde, kura neatbilst šīs regulas 24. pantā paredzētajam apjomam vai kura ir citādā ziņā nepietiekama, lai varētu uzskatīt, ka saražotajām precēm ir tās valsts izcelsme, kurā šī apstrāde vai pārstrāde ir notikusi?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai iznākums būtu citādāks, ja imports, pamatojoties uz rēķiniem un citiem par kļūdainiem atzītiem dokumentiem, ir atspoguļots kā tāds, kas ir īstenots atbilstoši pirkuma-pārdevuma līgumam, bet tiek pierādīts, ka līguma priekšmets ir bijusi materiālu, kuriem ir ievēšanas valsts izcelsme, nebūtiska apstrāde, saņemot par to konkrētu nosakāmu atlīdzību, un ka deklarētā muitas vērtība neatbilst cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzīga, vai iznākums būtu citādāks, ja pastāvētu arī pierādījumi par tādu rīcību, kas ir uzskatāma par Koptienu tiesību noteikumu ļaunprātīgu izmantošanu ar mērķi ļaut ieinteresētajai personai iegūt priekšrocību?
- 4) Ja tiek atzīts, ka Regulas (EEK) Nr. 2913/1992 29. un 32. pants var būt piemērojami tādā gadījumā kā otrajā jautājumā aprakstītais, kā arī tad, ja sakrīt objektīvie apstākļi un trešajā jautājumā minētais subjektīvais elements, kas ir uzskatāms par attiecīgās sastāvdaļas (šajā gadījumā — cukura), kura ir ietverta ievestajā produktā un kuru importētājs ir

darījis pieejamu bez maksas, vērtību, ja attiecīgo sastāvdaļu, kurai nevarēja piemērot procedūru "izvešana pārstrādei" atbilstoši šīs regulas 146. panta 1. punktam, importētājs nav saražojis pats, bet ir to iegādājies par eksporta cenu (kas ir bijusi zemāka par iekšējā tirgū pastāvošo cenu, jo uz attiecīgo produktu tiek attiecināts kompensāciju režīms)?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 16. decembra rīkojumu lietā T-203/10 Stichting Woonpunt u.c./Eiropas Komisija 2012. gada 9. martā iesniedza Stichting Woonpunt u.c.

(Lieta C-132/12 P)

(2012/C 138/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, agrāk — Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (pārstāvji — P. Glazener un E. Henny, advokāti, kā arī L. Hancher, profesore)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt pilnībā vai daļēji Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 16. decembra rīkojumu lietā T-203/10 atbilstoši turpinājumā norādītajiem apelācijas pamatiem;
- nosūtīt lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā saskaņā ar Tiesas uzskatu par tiesībām;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) **Pirmais pamats** attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Savienības tiesības, nepareizi novērtējusi atbilstošos faktus un ir nepietiekami pamatojusi rīkojumu, uzskatot apelācijas sūdzības iesniedzējas tikai par Komisijas apstiprinātā valsts atbalsta regulējuma potenciālo labuma guvēju. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas⁽¹⁾ ir guvušas labumu no pastāvošā valsts atbalsta, kas ar šo lēmumu bija jāgroza. Tādēļ apelācijas sūdzības iesniedzējas esot ne tikai grozītā valsts atbalsta potenciālās labuma guvējas, bet arī vienlaikus esošā valsts atbalsta faktiskās labuma guvējas. Pēdējā minētā statusā tās apstrīdētais lēmums noteikti skar individuāli.